

Cesta *pod ochranou sv. Michala*

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 4/2025

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

opäť tu máme Vianoce a možnosť sa nanovo zahľbiť nad tajomstvami, ktoré sa vtedy odohrali. To, že to bolo veľkolepé, nám predstavuje letopočet, ktorý sa zlomil práve kvôli majestát-nemu, a predsa skromnému narodeniu Ježiša Krista. Ako sa písalo niekedy na staré listiny - roku Pána. Na tejto zemi sa narodilo veľa významných ľudí. Na niektorých si stále pamätáme aj po dlhých rokoch. Ježiš prináša niečo, čo presahuje túto Zem. Prináša spásu človeka. Svetoví vedci, myslitelia prinášajú objavy pre tento svet alebo z tohto sveta. Aj tu je naznačené, že akoby len objavovali a ešte aj budú objavovať to, čo je tu dané stvoriteľom. Pán Ježiš prináša pohľad až za tento svet. Človek tu nežije len ako živočích, ktorému stačí potrava a podmienky na prežitie. Človek má vyššie ciele, má žiť aj po smrti, na to bol stvorený. Preto potrebuje spásu, vyslobodenie z hriechu. A tu si nemôže nikto pomôcť sám. Nepomôžu mu ani nové objavy, ani žiadne nové učenie či náboženstvá. Musí mať Mesiáša. A ten bol prislúbený už na začiatku Starého zákona. Ako hovorí sv. Pavol – „v nikom inom niet spásy“. A hovorí to sám Pán Ježiš, nikto nemôže prísť k Otcovi, iba ak cezo mňa. Teda aj tí mimo kresťanskej viery a dokonca aj ateisti môžu prísť do neba

iba pre zásluhy Ježiša Krista, aj keď ho paradoxne nepoznali. Ale žili čestne podľa svojho svedomia.

Účinkovanie Pána Ježiša neskončilo jeho smrťou na kríži. On je živý Boh a stále vstupuje, presnejšie povedané, chce vstúpiť do našich životov. Nakolko mu to dovoľíme, záleží od každého z nás. Poznáme príslovie - komu niet rady, tomu niet pomoci. Boh nám chce radiť. Cez Božie slovo, cez druhých ľudí, cez okolnosti života, cez naše svedomie. Žijeme v dobe zhonu a hluku. Možno aj preto sa svet odkláňa od Boha. Jednoducho ho nepočuje. Jeden lekár mal ísť na stretnutie, ale zmeškal lietadlo. Tak išiel autom, ale po ceste zabľúdil. Zastavil sa u jednej rodiny. Tam ho ponúkli a matka išla uspať dieťa, pričom sa úpenlivo modlila pri jeho postieľke. Keď to videl tento lekár, tak jej povedal, že on verí len veciam, ktoré vidí. Zvedavosť mu však nedala, a tak sa opýtal, za čo sa tak úpenlivo modlila. Ona povedala, že má chorého syna a len jeden lekár, a povedala jeho meno, by mu mohol pomôcť, ale on býva ďaleko a nemajú k nemu prístup. Nato tento lekár zmeravel a povedal, že Boh je naozaj veľký. On bol tým lekárom. Vtedy si uvedomil, že musel zmeškať lietadlo, zabľúdiť a zrovna tu sa zastaviť. Aj takto občas Boh koná.

Prajem vám, aby aj vy ste mohli zažiť jeho blízkosť, aby ste dokázali počuť jeho hlas. Nech vás jeho usmernenia vedú po správnych cestách,

kde nájdete pokoj pre svoje duše. Tento pokoj potom prerastie do vašej rodiny a postupne do nášho okolia a našej krajiny. Viete, nepotrebuje viac peňazí, čo nám naznačuje aj atmosféra opustenej maštalky. Peniaze síce potešia, ale to, čo potrebujeme, je pokoj. Preto podľa štatistiky najspokojnejší ľudia nie sú v bohatých krajinách, ale v rozvojových. Majú pomeň, ale žijú si spokojne. A pre nás sú príkladom aj svätí. Mnohí z nich pochádzali z kráľovského rodu (sv. Alžbeta, sv. Margaréta, sv. Kinga) alebo dokonca boli kráľmi (sv. Ľudovít, sv. Štefan, sv. Ladislav, sv. Hedviga). A nezakladali si na bohatstve a moci. Vedeli, kde sú pravé hodnoty a aký je dôležitý duchovný rozmer pre im zverený ľud. Preto podporovali cirkvi a vedeli, že tým upevňujú aj kráľovstvo. Nie vždy sme spokojní s našimi predstavenými. Nezabúdajme sa za nich modliť. Aj oni žijú v hluku a nedokážu niekedy spoznať pravé hodnoty ani pre nás, ani pre samých seba.

Nech nás Vianoce učia, kde možno nájsť pokoj. Aké je potrebné ticho. Kde sú pravé hodnoty nášho života. Nech nám sám Boh pomáha otvoriť si svoje srdce, aby on bol našim Pánom. Aby sme jemu dôverovali vo svojich ťažkostiach a bolestiach. Nech sa aj dnes naplňujú slová anjelov - sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!

Marián Vivodík, farár

*V tichu svätej noci sa obnovuje
zázrak Ježišovho narodenia.*

*V tento pozhňnaný vianočný čas
zverme svoje túžby,*

nádeje a svoje srdcia Božiemu dieťaťu.

*Nech nám jasličky pripomínajú
jednoduchosť a veľkosť daru,
ktorý Boh daroval ľuďom.*

*Betlehemske svetlo
nech osvieti vaše srdcia
a prinesie pokoj do vašich rodín.*

*Pokoj, zdravie v novom roku,
radosť, lásku vždy po boku,
na každý deň kúsok šťastia,
plnosť Božieho požehnania
vám zo srdca želá a vyprosuje
redakčná rada.*

Jasličky v San Giovanni Rotondo, Taliansko
Foto: Jana Čápková

BLAHOŽELÁME!

Dňa 28. októbra 2025 oslávil náš kňaz, vdp. Mgr. Marián Vivodík, krásne životné jubileum – 55. narodeniny. Tento rok je pre našu farnosť výnimočný aj tým, že sme si 1. júla pripomenuli 10 rokov jeho pôsobenia v Jaslovských Bohuniciach.

Počas svätej omše, ktorú za neho obetovali veriaci, sa chrám zaplnil farníkmi i priateľmi. K slávnostnej atmosfére prispeli aj veriaci z Boleráza, kde pán farár pôsobil pred nástupom k nám. Svojím spevom obohatili liturgiu i následné spoločné posedenie, za čo im patrí úprimná vďaka.

Drahý Otec Marián,

zo srdca Vám ďakujeme za Vašu obetavú službu, za sviatosti, ktoré s láskou vysluhujete, za povzbudzujúce slová v kázňach i za trpezlivé sprevádzanie v radoostiach aj ťažkostiach života. Vaša vernosť duchovnej službe, modlitbám za farnosť a starostlivosť o každého človeka sú pre nás veľkým darom.

S úprimnou radosťou Vám prajeme všetko najlepšie k narodeninám. Nech Vás Boh obdarí hojnosťou zdravia a milostí, nech Vás sprevádza vo Vašej službe a nech je Vaše srdce naplnené pokojom a radosťou!

Zo srdca prajú a Pánu Bohu za Vás ďakujú farníci z Jaslovských Bohuníc.

Drahý náš pán farár!

*Chceme vám zavínšovať
a zároveň sa poďakovať
za 55 rokov Vášho života
a 10 rokov v našej farnosti prežitia.*

*Za Vašu lásku, modlitby a obetavosť,
ktorú z Božej moci rozdáвате vždy moc a moc,
Vám zo srdca ďakujeme
a pre Vás u Boha vyprosujeme,
milosti veľké, mocné a zázračné.*

*Najväčší zázrak pre nás a našu farnosť,
je prítomnosť Vaša, ochrana, bdenie
a neutíchajúca radosť, ktorú rozdáвате
a rosievate do všetkých sŕdc, ktoré stretávate.*

*Náš pán farár dobrotivý,
Bohu otcu vždy premilý,
nech Vás večne Pán Boh živí!*

vdp. Marián Vivodík v Bazilike sv. Petra s pútnikmi, Rím – Vatikán

vdp. Marián Vivodík pri slúžení sv. omše
vo Svätyni archanjela Michala Monte Sant'Angelo

vdp. Marián Vivodík pri slúžení sv. omše v Lurdoch

Počas Krížovej cesty, Medžugorie – Križevac

S VĎAČNOSŤOU SPOMÍNAME A ĎAKUJEME

V stredu 8. októbra 2025 odišiel do večnosti náš bývalý duchovný otec, dlhoročný správca farnosti v Jaslovských Bohuniciach, vdp. Mgr. Silvester Špankovič, O. Praem., člen Rehole sv. Norberta - zakladateľa premonštrátov.

Vdp. Silvester Špankovič, rehoľným menom Daniel, sa narodil 1. januára 1935 v Pečeňadoch (farnosť Veľké Kostoľany). Prvý stupeň ľudovej školy navštevoval v rodnej obci a pokračoval vo Veľkých Kostoľanoch. Po skončení deviateho ročníka študoval na gymnáziu v Piešťanoch. Keďže sa po maturite nedostal na teologickú fakultu, zamestnal sa v piešťanských kúpeľoch. V Trenčianskych Tepliciach absolvoval zdravotnícky kurz. Dva roky po maturite pracoval ako závodný hygienik v kúpeľoch. Popri zamestnaní bol kostolníkom v Pečeňadoch. Neskôr pracoval na pošte vo Veľkých Kostoľanoch ako telefonista. Až po troch rokoch sa dostal na Pedagogickú fakultu Univerzity Komenského v Trnave. Po jej ukončení učil dejepis a občiansku náuku na Základnej škole v Piešťanoch, neskôr vo Veľkých Kostoľanoch. Pôsobil aj ako vychovávateľ v Detstvom domove v Pečeňadoch a vyučoval na Strednom odbornom učilišti v Trnave.

Jeho cesta ku kňazstvu nebola jednoduchá. Počas vlády totalitného režimu študoval teológiu tajne deväť rokov. Za kňaza bol vysvätený 20. augusta 1980 v nemeckom Magdeburgu a rehoľné sľuby zložil 28. augusta 1997 v Kanónii premonštrátov v českom Želive. Keďže bol vysvätený tajne, až do pádu komunistického režimu musel pôsobiť mimo pastoraácie a pokračoval v práci učiteľa. Svoju prvú svätú omšu slúžil na Hromnice v roku 1989 v Radošovciach. Po nežnej revolúcii sa stal v novembri 1989 farským vikárom – kaplánom v Dolnom Dubovom a od 15. decembra 1990 do 15. júla 2008 pôsobil ako správca farnosti v Jaslovských Bohuniciach.

Aj po odchode do dôchodku zostal aktívny a vypomáhal vo farnosti Veselé pri Piešťanoch a cez sviatky aj vo Veľkých Kostoľanoch. Po zotavení sa po operácii bedrového kĺbu pôsobil ako výpomocný duchovný v Bazilike sv. Mikuláša v Trnave.

Po ďalšom úraze kĺbu sa už nedokázal vrátiť do pastoraácie. Síce v bolestiach, ale s trpezlivosťou odovzdal svoju dušu Bohu. Vdp. Daniel Silvester Špankovič, O. Praem., zomrel 8. októbra 2025 vo veku 90 rokov. V službe Cirkvi prežil 28 rokov rehoľného života a 45 rokov života v kňazskej službe. Osemnásť rokov pôsobil v Jaslovských Bohuniciach, kde pokrstil, zosobášil i odpreval na večnosť mnohých našich rodákov. Do života mnohých rodín zasahoval prostredníctvom svätých omší, vysluhovania sviatostí i služby pri posledných rozlúčkach. Svoju kňazskú službu vykonával s obetavosťou, láskavosťou a úprimným záujmom o každého človeka. Takmer každého poznal po mene a pre každého mal láskavé slovo. Vo voľnom čase rád prijal pozvanie

pod ochranou sv. Michala (2/2017), ktorý sa uskutočnil pred ôsmimi rokmi. Bolo to veľmi príjemné a milé stretnutie – ochotne a s úsmevom odpovedal aj na otázky:

Vo farnosti v Jaslovských Bohuniciach ste pôsobili 18 rokov. Nezunovalo sa Vám toto pôsobenie po toľkých rokoch?

„Vo farnosti v Jaslovských Bohuniciach mi bolo najlepšie. Prežil som tu najkrajšie roky. Veľmi dobre som sa tu cítil, boli sme tu ako jedna rodina.“

Úprimne, prirástlo Vám k srdcu niektoré miesto najviac?

„Jaslovské Bohunice mi prirástli k srdcu najviac.“

Vdp. Silvester Špankovič pri slúžení slávnostnej sv. omše v Jasl. Bohuniciach

do domovov veriacich v Jaslovských Bohuniciach a v Paderovciach.

Vďaka jeho starostlivosti a obetavosti sa farský kostol i jeho okolie postupne obnovovali a skrášľovali. Opravili sa fasády, hlavný aj bočné oltáre, natrela sa veža, zhotovila krížová cesta a zakúpili sa nové koberce i skriňa do sakristie na liturgické rúcha. Vymenili sa okná a dvvere, zaviedlo sa kúrenie a opravila strecha. S pomocou veriacich a obce Jaslovské Bohunice sa vdp. Daniel Silvester Špankovič podujal postaviť novú farskú budovu a upraviť jej príľahlý areál. Výstavba bola dokončená v roku 1996. Starú farskú budovu poskytol miestnej katolíckej mládeži a spevokolu ako klubovňu a priestor na duchovné stretnutia.

Za všetko, čo pre našu farnosť a obec urobil, mu patrí úprimná vďaka. Jeho obetavá služba, láskavosť a starostlivosť o farnosť zanechali hlbokú stopu vo všetkých, ktorí ho poznali. Nech mu Pán odmení všetku lásku a dobro, ktoré nám dával. Nech mu je milostivý a dopraje mu hľadieť na Jeho tvár v nebi.

Na vdp. Daniela Silvestra Špankoviča si spomínam pri rozhovore pre naše periodikum Cesta

Aj neskôr sme sa niekoľkokrát stretli v Trnave, keď s úsmevom a pokojom kráčil slúžiť svätú omšu do Baziliky sv. Mikuláša.

S naším drahým spolubratom a kňazom sme sa rozlúčili v Kostole Božského srdca Ježišovo v Pečeňadoch v sobotu 11. októbra 2025 slávnym svätej omše a pohrebnými obradmi. Telo zosnulého bolo po svätej omši odpredané v sprievode smútiacej rodiny, kňazov a veriacich a následne uložené do hrobu na miestnom cintoríne v Pečeňadoch.

zdroj: Cesta pod ochranou sv. Michala 2/2017

Jana Čápková

foto: archív rodiny

Pohrebná sv. omša

JUBILEJNÝ ROK 2025 – PÚTNICI NÁDEJE

Jubilejný rok 2025 a s ním spojené milosti neboli jediným dôvodom veľkého záujmu pútnikov o púť do Ríma a iných miest. Skutočným magnetom boli predovšetkým svätí, ktorých sme túžili navštíviť, a hlboká túžba po duchovnom obohatení, ktorá sprevádzala celú našu cestu.

V dňoch 14. – 21. 10. sme sa v sprievode p. farára Vivodíka a pani delegátky vydali na púť pod ochranou Panny Márie a Pána Ježiša. Po precestovanej noci sme hneď ráno navštívili Loreto, „srdce kresťanskej mariánskej úcty“, ako ho nazval Sv. Otec, Ján Pavol II. Výnimočná je tu murovaná časť Nazaretského domčeka – rodného domu Panny Márie, v ktorom vyrastala a v ktorom ju navštívil archanjel Gabriel. Nasledujúci deň sme v Lanciane, mieste najväčšieho eucharistického zázraku, zažili Boží dotyk, ktorý sa ťažko vyjadruje slovami. Toto miesto sa ma hlboko dotklo a zanechalo vo mne nevysloviteľnú úctu k Eucharistii, akoby šíp Božej lásky prenikol celou dušou i telom až do poslednej bunky. Pre všetkých to bol výnimočný dotyk Božej blízkosti. Naše ďalšie kroky smerovali do Monte Sant'Angela, na miesto prvého zjavenia Michala archanjela. Svätynia San Michele spolu s posvätnou jaskyňou a sochou sv. Michala archanjela je po jeho zázračných zjaveniach miestom, kde mnohí veriaci nachádzajú vypočutie svojich prosieb. Nasledujúci deň sme navštívili miesto pôsobenia sv. Pátra Pia, svätca výnimočného svojím obetavým životom, a hlbokou svätosťou. Jeho prítomnosť bolo cítiť v celom chráme i kláštore. Navštívili sme aj hrob Pátra Pia, ktorého neporušené telo svojím zázrakom dokázalo chytiť za srdce každého pútnika. Veľkosť jeho osoby sa odrážala v jednoduchosti a skromnosti izbičky, v ktorej žil. Tisíce prosieb, ktoré

mu ľudia zverovali, boli uložené v sklenených policiach pri predmetoch, ktoré používal. Snáď každý z nás sa obrátil na Pátra Pia s prosbou o pomoc, pevne veriac v jeho uzdravujúci zázrak z neba. Jeho život plný utrpenia a boja proti Zlému za záchranu duší sa pre nás stal povzbudením vo viere a výzvou kráčať cestou svätosti s vedomím, čo všetko táto cesta vyžaduje. Stretnutie s týmto svätcom bolo mimoriadne dojemné a pre mňa osobne najhlbším zážitkom púte – miestom, kde som našla priateľa v nebi. S odhodlaním a novými poznatkami sme navštívili miesto usmrtenia a pochovania sv. Pavla, Baziliku sv. Pavla za hradbami. V Ríme sme sa zastavili na Námestí sv. Petra, pri jeho hrobe a v samotnej Bazilike sv. Petra, ktorá je pokladom Vatikánu s nádhernými kryptami pápežov a impozantnou kopulou. Navštívili sme aj Baziliku Santa Maria Maggiore, Lateránsku baziliku, prvé sídlo pápežov. Kolenačky sme prešli Sväté schody z Pilátovho pretória, kde sa zachovali kvapky krvi Pána Ježiša. Toto miesto utrpenia nás hlboko dojalo a prežívali sme ho s pokorou, vďačnosťou a odprosovaním, ktoré nám umožnili kráčať po stopách nášho Pána. Záver púte patril Assisi, mestu sv. Františka. Navštívili sme Porcinkulu, kde chrám zdobila krásna Panna Mária, a odmenou nám bola sv. omša. Hrob sv. Carla Acutisa nás mimoriadne zasiahol - vidieť mladého chlapca s ružovými lícami nežne spať bolo dojemné a jeho svätosť obdivuhodná. Na záver sme smerovali k miestu úmrtia a pochovania sv. Františka, kde sa snažil vyplniť Božiu prosbu o postavenie Jeho chrámu. Kostolík v kostole je nádherným miestom, ktoré pripomína Františkov odkaz vernosti Božím veciam. Neodolali sme ani hrdličkám, ktoré už pred stáročiami našli svoj domov pri soche sv.

Františka či Jeho prítomnosti v tejto katedrále. Dojemné miesto, ako Pán obdarúva čistotu srdca a schopnosť porozumieť zvieratkám, a tým prejavuje svoju veľkosť a svätosť.

Navštívené sväté miesta v nás zanechali hlboké zážitky a posilnili našu vieru v to, že všetko v živote má svoj význam a nič sa nedeje bez Božej vôle či dopustenia. Ukázali nám, že život svätých nie je nedosiadnuteľný ideál. Každý z nás môže kráčať po Božej ceste, hoci si to často vyžaduje obeť a niekedy aj utrpenie. Pán nám dáva porozumieť, že cesta k svätosti nebyva jednoduchá – vedie cez bolesť, vernosť, obeť a čistotu srdca. Svätí, ktorí stoja pri ňom v Božom kráľovstve, nás povzbudzujú vo viere, posilňujú v nádeji na večný život a pripomínajú, že Božie kráľovstvo sa rodí z lásky a ochoty prinášať obety. Sú pre nás vzorom v úsilí o osobné zlepšenie a nastavujú nám latku, ku ktorej sa máme približovať. Máme sa od nich čo učiť. Nech nám v tom Pán pomáha a nech sú nám svätí príkladom i nádejou, že sa raz spoločne stretneme vo večnosti.

Zo srdca ďakujem za krásnu púť a hlboké zážitky, ktoré v nás zanechali sväté miesta a svätí svojou prítomnosťou. Ďakujem Bohu, že nás nasmeroval touto cestou, ktorá nebola náhodou, ale každý z nás tam bol zavolaný. Ďakujem všetkým, ktorí boli nápomocní počas púte, za súhrn, ktorú sme tvorili ako jedna kresťanská rodina a za obetavosť p. farára nás sprevádzať. Z tejto púte som si veľa odniesla, no najviac myslenie, že prirovnávať sa jeden k druhému nie je cesta k posúvaniu a zdokonaľovaniu sa, ale prirovnávať sa k niektorým svätým nás má posúvať dopredu k pozitívnej zmene a tiež v sile trpezlivo niesť svoj kríž.

Adriana Žemlová

Pútnici vo Svätyni sv. Michala archanjela v Monte Sant'Angelo

Silná púť do Talianska

Tohtoročná púť do Talianska, ktorú pre nás s láskou a obetavosťou pripravil náš pán farár Marián Vivodík, sa pre mňa stala hlbokým duchovným zážitkom. Chcem mu týmto vyjadriť úprimné poďakovanie – nielen za organizáciu cesty, ale aj za starostlivosť, pokoj a duchovné vedenie, ktoré sme počas celého putovania cítili. Bola to púť, ktorá v srdci zanecháva stopu na celý život.

Každé pútnické miesto, ktoré sme navštívili, nieslo v sebe jedinečnú silu a posolstvo. Jedným z najdojímavejších momentov pre mňa bola návšteva Lanciana – mesta, kde sa odohral prvý eucharistický zázrak. Pohľad na relikvie, o ktorých som doteraz len čítala, vo mne prebudil hlboký pokoj a zároveň úžas nad tajomstvom viery.

Rovnako nezabudnuteľná bola aj zastávka pri hrobe svätého Pátra Pia. Každý z nás si tam mohol v tichu vyprosiť milosti, ktoré nosíme v srdci, a odovzdať svoje prosby do jeho mocného orodovania. Atmosféra tohto miesta bola naplnená pokojom, pokorou a silou príhovoru svätca, ktorého životný príklad oslovuje veriacich po celom svete.

Táto púť bola pre mňa cestou obnovenia, vďačnosti a vnútornej radosti. Som nesmierne vďačná, že som ju mohla prežiť v spoločenstve ľudí z Jaslovských Bohuníc a okolitých dedín, ktorí vytvorili krásnu, srdečnú a modlitebnú atmosféru. Verím, že zážitky a milosti, ktoré sme si priniesli domov, v nás zostanú ešte dlho.

Lenka Piňková

Na začiatku každej novej skúsenosti má človek rôzne pocity. Niektorí majú obavy, strach z nepoznaného, iní zase veľké očakávania a nadšenie. Pre nás bola púť do Ríma úplne novou a nepoznanou „cestou“, na ktorú sme boli doslova pozvaní od Pána. Pozvaní poďakovať za doterajšie milosti, vyprosiť nové pre nás aj našich blízkych, ale hlavne zažiť jeho prítomnosť a dotyk. Najsilnejší z nich zostane paradoxne v našich srdciach ako utrpenie, ktoré sme si mohli v skromnosti prežiť aj my na Kristových schodoch, po ktorých kráčal aj ON v bolestiach a poníženosti srdca, či pri pohľade na stĺp, pri ktorom bol bičovaný. Každé miesto, ktoré sme za tých pár dní nášho putovania navštívili, malo hlbokú duchovnú atmosféru. Veď vidieť najväčší eucharistický zázrak či svätcov Pátra Pia a Carla Acutisa, bol bezpochyby veľkým životným zážitkom. Vďaka Bohu, p. farárovi a organizátorom púte, ale aj ostatným „spolupútnikom“, ktorých sme mohli bližšie spoznať, sa chceme zo srdca poďakovať, že sme mohli byť aj my súčasťou tejto „cesty“.

manželia Balajovi

Po stopách pátra Pia - Svätýňa sv. otca Pia v San Giovanni Rotondo

Pútnici s krížom sa blížia k svätej bráne Baziliky sv. Petra

Pútnici pred Bazilikou sv. Františka, Assisi

Milión detí SA MODLÍ ruženec

Mesiac október je venovaný modlitbe svätého ruženca – jedinečnej modlitbe, v ktorej sme vedení Božou Matkou, aby sme svoj pohľad upierali na tvár Vykupiteľa.

Počas prvého októbrového týždňa prichádzali deti do chrámu s ružencom v ruke. Nebolo ich veľa. Ale tak ako pár zrníček celého ruženca stali sa dôležitou súčasťou celosvetovej modlitebnej reťaze. Svojou modlitbou posilnili vieru v silu modlitby. Odvážne a v detskej dôvere otvorili svoje srdcia modlitbe ruženca, ktorá skutočne mení svet, premáha zlo, buduje vzťah k blížnemu a prináša pokoj.

Veľká vďaka patrí rodičom, ktorí priviedli svoje deti do chrámu, modlili sa spolu s nimi, pomáhali im, prichystali potrebné texty a viedli celú modlitbu ruženca.

Dôvera v modlitbu svätého ruženca je znakom, že Boh koná v nás a okolo nás. Preto vyslovujeme každé slovo modlitby s dôverou a úprimným srdcom.

text a foto: Laura Tökölyová

ČO PRE MŇA ZNAMENAJÚ VIANOCE?

V čase Vianoc by sme mohli zobrať mikrofón a ísť medzi ľudí s otázkou: Čo pre vás znamenajú Vianoce? Odpovede by boli rôzne – vreľé a možno aj menej radostné. Niektorí Vianoce zbožňujú, iní možno ani až tak nie. Niektorí nechcú alebo nemôžu tráviť Vianoce v kruhu rodiny, iní ich síce trávia spolu, no radosť necítia. Dôvody sú rôzne: zúrivé nakupovanie, pečenie, varenie, zhon, stres, očakávanie, obohrané pesničky, hluk, nie vždy priateľskí členovia rodiny či osamelosť. Neláska k Vianociam môže plynúť z toho, čo sme z nich urobili my – honbu za hojnosťou namiesto pokojného privítania Ježiša. Rokmi stratili čaro, ktoré im vdýchol malý narodený chlapec menom Ježiš. Ak by si každý túto otázku položil sám sebe,

aká by bola odpoveď? Akú úlohu majú Vianoce v mojom živote? Pre mňa sú nádherné, neopísateľné až neskutočné. Keby som ich mala vyjadriť tromi slovami, boli by to teplo, svetlo a láska. Paradoxne v Betleheme, kde sa narodil Ježiš, pravdepodobne nebolo svetlo ani teplo – bola tam len láska Márie, Jozefa a samotná Láska, Boh. Bolo tam ticho a možno pach zvierat, nezneli tam hlučné piesne, nevoňala škoricami ani medovníky. Mária s Jozefom nekupovali darčeky. Hľadali nocľah pre veľký dar, ktorý priniesli celému svetu i sebe navzájom. Nenašli útulné miesto na pôrod dieťaťa, nieto ešte na zrodenie Spasiteľa sveta, ale Bohu to nevadí. Nič z toho. Ježiš sa ukázal v skromnosti, nie v prepychu a v bohatstve. Porovnanie jeho naro-

denia a dnešného slávania nie je rovnaké, čo však neznamená, že je chybné. Chybou môže byť skôr to, že Boh nie je pre nás stredobodom Vianoc. On chce, aby sme si dávali darčeky, piekli medovníky, zdobili stromček či počúvali pesničky. Podstatné však je, aby sme do toho všetkého zapojili aj jeho – jeho dar pre nás. Ježiša, ktorý nie je len figúrka v jasličkách, ale On sám. Jeho láska a pozornosť pre každého z nás. Prává podstata Vianoc, ktorá nevymizne. Nič ju nevytlačí, lebo Ježiš prítomný v našom srdci svieti viac ako miliardy svetielok na stromčekoch po celom svete.

Soňa Krajčovičová

DOBRÁ NOVINA

Milé deti,

aj tento rok sa v našej farnosti uskutoční koledovanie Dobrej noviny. Dobrá novina oslavuje na Slovensku 31. ročník a jeho mottom je od Srdca k srdcu. Má poukazovať na Božiu lásku a jej nekonečnosť. Úlohou koledníkov je práve pozývať deti i rodiny stať sa jej radosťnými svedkami.

Preto Vás, milé deti i dospelí, chceme pozvať koledovať a zapojiť sa do zbierky Dobrej noviny, ktorá podporí projekt v Etiópii – konkrétne Zdravotnícke zariadenie v Alitene na severe Etiópie v regióne Tigray v Afrike. Toto územie bolo sužované vojnou a suchom. Pod vedením

vincentiek – Dcéry kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul – funguje zariadenie, ktoré zabezpečuje zdravotnú starostlivosť, podporu vo výžive a základnú pomoc pre tisíce ľudí. Najviac z nej čerpajú tehotné ženy, deti a rodiny v náročnej životnej situácii. Napriek vojne a ťažkým okolnostiam sestry zostali pri komunitách, ktorým slúžia. Ich prítomnosť a oddanosť sú výnimoč-

ným prejavom skutočnej, obetavej lásky. My sa k nim môžeme tiež pridať práve obetou koledovania v našej farnosti. Počas 30 rokov koledovania Dobrá novina podporila viac ako 450 projektov, ktoré zabezpečili sumu 17-miliónov eur. Koledovanie sa v našej farnosti uskutoční počas vianočných sviatkov a všetci ste naň srdečne pozvaní. Predchádzať mu budú stretnutia na fare, kde sa spolu môžeme zahrať hry, naučíme sa niečo o Etiópii, vymaľujeme si obrázky a naučíme sa pesničky, ktoré zaspievame v našich rodinách v deň koledovania, ktorý si spoločne dohodneme.

zdroj: www.dobranovina.sk/dobra-novina-otvara-31-rocnik/

Soňa Krajčovičová

TICHÁ NOC

207 rokov stará skladba, preložená do mnohých jazykov, sa stala aj pre nás neodmysliteľnou súčasťou Vianoc. Pieseň zaznela prvýkrát v Kostole sv. Mikuláša v rakúskom Oberndorfe. Bolo to 24. decembra 1818, keď pomocný kňaz Joseph Mohr predstavil svoju báseň Franzovi Xavierovi Gruberovi, miestnemu organistovi, a požiadal ho o zhudobnenie textu. Gruber napísal vhodnú melódiu pre dva sólové hlasy, zbor a gitarový sprievod. V ten istý večer – Štedrý večer bola skladba uvedená s veľkým ohlasom. Jednoduchá skladba s mimoriadne príjemnou a sladkou melódiou bola predurčená stať sa bezkonkurenčným úspechom. Napriek tomu priniesla svojim tvorcom počas ich života len málo uznania, nielo ešte zisku. Dnes je Tichá noc typickou vianočnou koledou, ktorá sa spieva po celom svete. Nahrlo ju mnoho slávnych umelcov a, samozrejme, je tradíciou, že ju každoročne spievame na konci polnočnej sv. omše.

Text vianočnej koledy s jej pôvodnými šiestimi veršami bol napísaný okolo roku 1816 a hovorí sa, že kňaza inšpiroval oltárny obraz v miestnom kostole. Zobrazuje klaňanie mudrcov a chlapca s anjelskými vlasmi. Speváci z údolia Zillertal preniesli Tichú noc do zahraničia a pieseň sa tak začala šíriť po celom svete. Čo je na tejto hudbe tak zvláštne, že si našla cestu k toľkým ľudským srdciam? Na to nepozná žiadnu definitívnu odpoveď. Jednoduchá hudobná štruktúra, teplá durová tónina, melodický 6/8 takt majú úžasný upokojujúci účinok a každý poslucháč si odnáša so sebou vlastný jedinečný zážitok. Tichá noc sa stala aj pre moju rodinu samozrejmovú súčasťou uspávania detí vo forme celoročnej uspávanky. Akoby nie? Ak by mi niekto zaspieval čo len jednu strofu, už by som sladko spala. ☺ Na nešťastie dnešné deti zaspávajú s mobilom v ruke. Mamičky, ruku na srdce ... kedy ste im naposledy zaspievali na dobrú noc?

text a foto: Laura Tökölýová

SÚŤAŽ

Milé čitateľky a milí čitatelia,

v tomto čísle sme si pre vás opäť pripravili súťaž, a to o tematickú knihu s názvom **7 bolestí a radostí svätého Jozefa**. Táto malá knižka ponúka pobožnosť k svätému Jozefovi, ktorá sa modlí každý deň po dobu jedného roka. Svätý Jozef prisľúbil, že „ktokolvek sa bude modliť každý deň po celý rok sedem Otčenášov a sedem Zdravasov a bude meditovať nad siedmimi bolestami, ktoré som znášal na svete, získa u Boha každú milosť, ktorá je v súlade s jeho duchovným dobrom.“

Do súťaže sa môžete zapojiť správnou odpoveďou na súťažnú otázku:

Kolko rokov pôsobí vdp. Marián Vivodík v našej farnosti?

Ktorú spolu s kontaktnými údajmi (meno, priezvisko, adresa bydliska, tel. číslo, prípadne e-mail) vhadzujete do krabičky umiestnenej vzadu v kostole s nápisom

SÚŤAŽ do 15. 2. 2026.

Veľa šťastia!

Meno a priezvisko:

Adresa:

Tel. číslo: Email:

Kniha proroka Micheáša

Biblické okienko

Ďalšou knihou po prorokovi Jonášovi je Kniha proroka Micheáša. Micheáš (hebr. *Míkáh* = kto [je] ako Jahve) pochádzal od Jeruzalema. Pravdepodobne vyšiel z maloroľníckeho prostredia ako Amos, lebo ich posolstvá majú viacero spoločných črt. Bol súčasníkom Ozeáša a Izaiaša. Celkom isto nepatril do spoločenstva tzv. »prorokov z povolania«, lebo ostro proti nim vystupuje. Neslobodno ho stotožňovať s prorokom Micheášom, Jimlovým synom, ktorý bol súčasníkom Eliáša.

Micheáš pôsobil v dňoch júdskych kráľov Jótama, Achaza a Ezechiáša, teda v čase rušných politických pomerov (asi 740 - 687 pred Kr.). Ako Amos v Izraelskom kráľovstve tak Micheáš v Júdskom kráľovstve odsudzoval, ako sa vládnuce kruhy správali voči biednemu ľudu.

Bol svedkom zničenia Izraelského kráľovstva a Samárie (722/1 pred Kr.), ako aj invázie asýrskeho kráľa Sennacheriba do Južného kráľovstva a obliehania Jeruzalema r. 701 pred Kr.

Kniha proroka Micheáša sa v hebrejskej Biblii uvádza ako šiesty spis z dvanástich, tzv. menších prorokov. Text spisu sa zachoval dosť porušený.

V knihe je viac literárnych druhov: orákulá, hrozby, výčitky, výroky »beda«, spory, žalospěvy, prisľúbenia spásy atď. Hrozby sa viac ráz striedajú so žalospěvmi, čo je znakom, že sa mu vždy nepodarilo zvládnuť svoje city.

Kniha proroka Micheáša obsahuje štyri jasne odlišné skupiny prorockých výrokov: Hrozby proti Júdskej a Izraelskej kráľovstvu. Prisľúbenie spásy a mesiášskeho vladára. Výčitky a hrozby trestom a prisľúbenie vyslobodenia a duchovná obnova.

Micheáš sa vo vedomí, že ho posielal Boh, smelo stavia na obranu utláčaných a vykorisťovaných a s bezohľadnou otvorenosťou poukazuje na príčinu biedy svojho národa: mocnári a boháči v Samárii a v Jeruzaleme pohrdajú Božími zákonmi a v hospodárstve, v politike a v spoločnosti sledujú iba vlastné záujmy. Prorok sa stavia proti vyvlastňovaniu majetkov, úplatkárstvu sudcov a úradníkov, ziskuchtivosti a falošnosti »prorokov« a kňazov a proti ich

spohanštenému kultu, čím si chceli zabezpečiť falošnú istotu a ochranu. Preto Jahve hrozí záhubou. Pokoj a spásu dožijú až vtedy, keď sa budú znovu uplatňovať podmienky a povinnosti vyplývajúce z jeho zmluvy, ktoré Micheáš vyjadril klasickou formulou: »zachovávať právo, milovať milosrdenstvo a pokorne chodiť so svojím Bohom«. Micheáš ohlasuje príchod nového Dávida, ktorý obnoví svoje kráľovstvo. Prorok presne udáva, že Mesiáš vzíde z »Efratského Betlehema«, bude »zvrchovaný vládca« a že jeho »pôvod je odpradáva«. On bude pastierom Izraelových synov a prinesie (doslovne: »bude«) pokoj. Židovská a kresťanská tradícia videla v tomto orákule mesiášske proroctvo. V Matúšovom evanjeliu sa píše, ako prichádzajú mudrci od východu a pýtajú sa Herodesa, kde je ten nový židovský kráľ. Herodesovi odpovedajú veľkňazi a zákonníci, že v Judejskom Betleheme, lebo tak píše prorok a potom citujú Mich 5,1.

Keď si čítame jeho slová, možno sa nám zdajú ako z našej doby. Aj dnes niekedy cítime pohrdanie Božími zákonmi a ako politici sledujú svoje záujmy. Ale môžeme sa pristihnúť pri tom aj my sami, hoci nie sme politikmi. Tento hriech je od rodiny až po celú spoločnosť. Je tu hrozba, ale aj nádej. Zlato sa ohňa báť nemusí, ale plevy áno.

Marián Vivodík

ZRNKÁ Z KNIHY PROROKA MICHEÁŠA

- *Keby bol muž, čo ide za vetrom a klamstvom, a luhal by: „Budem rečniť o víne a pálenke,“ to by bol rečník pre tento ľud. 2,11*
- *Ľud môj, čo som ti urobil? A čím som ti bol na ťarchu? Odpovedz mi! 6,3*
- *Neteš sa zo mňa, nepriateľka moja, ak som padol, vstanem, ak sedím vo tme, Pán je mojim svetlom. Znesiem Pánov hnev, lebo som zhršil proti nemu... 7,8*

ÚTULOK PONÚKA SLUŽBU

Keďže na zberný dvor sa zberá iba separovaný odpad, tak Útulok u sv. Martina v Jaslovských Bohuniciach ponúka službu rozoberania starého nábytku. Dobrovoľný príspevok je za skriňu 5 EUR a zložitejší nábytok, napr. posteľ 10 EUR. Starý nábytok môžete priniesť na faru alebo ho pridáme zobrať k vám domov. Následne ho roztriedený odvezieme na zberný dvor.

Marián Vivodík

Súťaž v stolnom hokeji

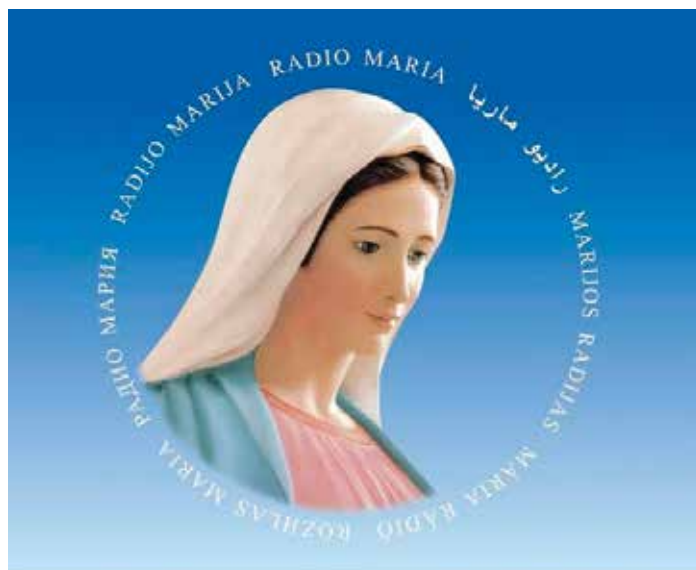
V nedeľu 16. 11. súťažili deti na fare v stolnom hokeji. Z ôsmich súťažiacich sa na 1. mieste umiestnil Dominik Varinský, 2. miesto získal Jakub Bubán a 3. miesto patrilo Nikolasovi Balajovi. Všetkým výhercom srdečne blahoželáme!

Marián Vivodík

Naše februárové sväté omše v Rádiu Mária

Rádio Mária nás oslovilo s ponukou vyselať naše sväté omše, a tak si ich budete môcť naladiť v ich vysielaní **od 11. do 15. februára**. Naše bohoslužby môžete aj naďalej sledovať denne cez YouTube.

Marián Vivodík

RADIO MARIA

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár

členovia redakčnej rady: S. Krajčovičová, J. Čápková, L. Tökölyová, M. Remenárová.